

Umsögn SVP – Samtaka verslunar og þjónustu um frumvarp til laga um breytingu á lyfjalögum, nr.93/1994, með síðari breytingum, 601.mál, rekstur lyfjabúða o.fl.

1. Inngangur

Þetta stjórnarfrumvarp er lagt fram með það að meginmarkmið að gera ákvæði laganna ótvíræðari varðandi fjölda lyfjafræðinga lyfjabúða, að innleiða leyfisskyldu fyrir rekstraraðila lyfjabúða sem er annar en lyfsöluleyfishafi og að koma á dagsektum ef brugðið er út af fyrirmælum Lyfjastofnunar.

2. Frumvarpið

Í 2.gr. frumvarpsins er lagt til að ný grein bætist við 21.gr. laganna (reyndar óglögg tilvísun í 1.mgr.þeirrar greinar sem eru líklega mistök) þar sem rekstraraðili lyfjabúðar sem er annar en lyfsöluleyfishafi þurfi að fá leyfi ráðherra til rekstursins og sé þá samábyrgur honum. Ekki eru nefnd hæfisskilyrði fyrir slíkt leyfi né tengsl eða gildissvið nýja leyfisins og leyfis lyfsöluleyfishafa. Þarna mætti að ósekju skilgreina t.d. hvað gerist ef annað leyfið gildir ekki áfram og eins hvort ábyrgð aðila sé með sambærilegum hætti.

Stóra málið fyrir lyfjaverslunina er svo mönnunarmálið sem 3.gr. frumvarpsins fjallar um, en þar er gert ráð fyrir breytingu á 28.gr. lyfjalaganna. Staflíður a. fellir út orðin „að jafnaði“ úr 1.mgr. en þetta orðalag hefur skv. athugasemdum verið túlkað þannig að það eigi að vera einn til tveir lyfjafræðingar samtímis að störfum, en ekki a.m.k. tveir. Í staflíð b. er undanþáguákvæði fyrir ráðherra frá ákvæðinu um stöðuga viðveru tveggja lyfjafræðinga með óljósri skírskotun til starfrækslu lyfjabúðar á svæðinu. Svæðið er ekki skilgreint eins og þörf fyrir.

Þegar lyfjalögin voru til meðferðar í þinginu síðast og þetta ákvæði um tvo lyfjafræðinga á vakt kom inn þá mótmæltu SVP þessu og bentu m.a. á að í Danmörku gengi þróunin í þveröfuga átt þar sem nægilegt væri að hafa einn lyfjafræðing við afgreiðslu ásamt lyfjataekni. Aukin tölvu- eða tæknivæðing í lyfjaverslunum stuðlar auk þess að auknu öryggi við afgreiðslu lyfja. Einnig var bent á að ekki væru til hér á landi nægilega margir lyfjafræðingar til að manna lyfjaverslanir með þeim hætti sem þáverandi frumvarp gerði ráð fyrir og þegar SVP leituðu eftir lyfjafræðingum í nálægum löndum var bókstaflega hlegið að þeim og bent á að t.d. í Bretlandi væri verið að ná í lyfjafræðinga til Suður-Afríku og Indlands.

Okkur sýnist að þessi rök séu enn í fullu gildi, þ.e.a.s. að ekki séu nein rök fyrir því að ganga lengra hér en í nágrannalöndunum varðandi kröfur varðandi afgreiðslu lyfja í lyfjaverslunum með því að krefjast viðveru tveggja lyfjafræðinga og því síður sem aukin tölvuvæðing gerir þetta sífellt öruggara. Í annan stað þá þarf hátt í þrjú stöðugildi í lyfjaverslunum til að hægt sé að tryggja að ætíð séu tveir lyfjafræðingar á vakt samtímis. Það var á sínum tíma talin þörf á 70-80 lyfjafræðingum strax til að uppfylla ákvæðin um samtímaviðveru tveggja lyfjafræðinga í lyfjaverslunum og þessi staða sýnist okkur að sé óbreytt í dag miðað við fyrirliggjandi

frumvarp. Ekki er heldur ásættanlegt að mati samtakanna að landsbyggðarrekstri og rekstri á höfuðborgarsvæðinu sé mismunað með óskýrum undanþáguákvæðum eins og gert er í fyrirleggjandi frumvarpi. Það er ljóst að með samþykkt frumvarpsins í óbreyttri mynd væri verið að lögfesta vandræði og hækka lyfjaverð í landinu, - jafnt fyrir neytendur og ríkissjóð. Því leggja SVÞ til að texta 3.gr. verði breytt þannig að lyfjafræðingur og lyfjatæknir skuli a.m.k. vera samtímis að störfum við lyfjaafgreiðslu í lyfjaverslunum.

Til þrautavara hlýtur að verða að gera þá kröfu að lyfjaverslana ráðist af umfangi rekstursins eins og í öllum atvinnurekstri. Því hljóti fjöldi lyfjafræðinga á vakt að ráðast að fjölda lyfseðla sem viðkomandi verslun afgreiðir á einhverju viðmiðunartímabili. Það sé síðan eins og annað á ábyrgð lyfsöluleyfshafans að bera ábyrgð á því að þau viðmið sem ákveðin verða standist. Ríkið er sífellt að þrengja að tekjuliðum lyfjaverslana og það hlýtur að nálgast þolmörk þegar mönnun rekstrar er ákveðin af löggjafarvaldinu. Hvað næst? Ekki koma fram í athugasemdum nein málefnaleg rök fyrir nauðsyn þessarar lagasetningar í núverandi umhverfi.

Varðandi 5.gr. um dagsektir þá er e.t.v. ekki ástæða til að mótmæla þessu sem úrræði við eðlilegar aðstæður. Slíkar aðstæður eru hins vegar að mati SVÞ ekki til staðar eins og bent hefur verið á þegar krafist er mönnunar lyfjaverslana án tilvísunar til umfangs rekstrar og jafnframt krafist starfsmanna sem ekki eru fánlegir á Íslandi nú um stundir. Því hljóta samtökin að mótmæla því að tilvitnuðum sektarákvæðum verði beitt vegna mönnunar lyfjaverslana.

SVÞ- Samtök verslunar og þjónustu þakka fyrir að fá tækifæri til að tjá sig um umrætt frumvarp.

Virðingarfyllst,

Sigurður Jónsson framkvæmdastjóri